

РЕШЕНИЕ

№ 6639

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20231110170895 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „ФИРМА“ ЕАД, ЕИК *****, представлявано от АА - Изпълнителен директор срещу К. К. Й., ЕГН *****, Д. К. Й., ЕГН ***** и С. Д. П., ЕГН *****, с която се иска съда да приеме за установено, че ответниците дължат разделно на ищеца сумата в размер на 411,05 лева, от които 310,68 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до изплащане на вземането, 42,11 лева - мораторна лихва за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и суми за дялово разпределение 48,29 лева - главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 9,97 лева - лихва за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г., при следните квоти:

1. К. К. Й. – 1/6, а именно: 51,78 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до изплащане на вземането, 7,02 лева - мораторна лихва за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и суми за дялово разпределение 8,05 лева - главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 1,66 лева - лихва за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г.;

2. Д. К. Й. – 1/6, а именно: 51,78 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до изплащане на вземането, 7,02 лева - мораторна лихва за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и суми за дялово разпределение 8,05 лева - главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 1,66 лева - лихва за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г.;

3. С. Д. П. – 4/6, а именно: 207,12 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., ведно със

законната лихва от 15.06.2023г. до изплащане на вземането, 28,07 лева - мораторна лихва за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и суми за дялово разпределение 32,19 лева - главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 6,65 лева - лихва за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г.

Посочен е адрес на топлоснабдения имот: АДРЕС аб. № 1111111111 и ИД номер: 1111111111.

Ищецът твърди, че ответниците са клиенти на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, съгласно който всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост (СЕС), присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба № 16-334/06.04.2007г. за топлоснабдяването.

Сочи се, че съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/, които в процесния случай се изготвят от „ФИРМА“ ЕАД и се одобряват от Комисията за енергийно и водно регулиране. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и клиентите на ТЕ, без да е необходимо изричното им приемане от страна на клиентите, като ответниците не са упражнили правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ (чл. 106а, ал. 3 ЗЕЕЕ) и спрямо тях са влезли в сила Общите условия за продажба на топлинна енергия от „ФИРМА“ ЕАД на потребители за битови нужди в гр. София, одобрени с Решение от 2016г. на ДКЕВР, публикувани във в-к „Монитор“, в сила от 10.07.2016 г.

Излагат се съображения, че в раздел IX от ОУ - „Заплащане на ТЕ и услугата дялово разпределение“, в чл. 31, ал. 1 е определен редът и срокът, по които купувачите на ТЕ са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ. Съгласно чл.33 от ОУ, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 и ал.2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Също така имат задължение да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно влезлите в сила ОУ топлопреносното предприятие начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. При неизпълнение в срок на задълженията по ал. 2, Клиентите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия.

Твърди се, че ответниците са използвали доставяната от дружеството ищец ТЕ през процесния период и към наС.щия момент не са погасили задължението си.

Сочи се, че на основание чл. 139 от ЗЕ разпределението на ТЕ между клиентите в СЕС се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ. В наС.щия случай, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от ЗЕ, собствениците в СЕС, в която се намира имота на ответника, са сключили договор за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ с „ФДР“ АД.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Д. К. Й. депозира отговор на искова молба с вх. № 36989/06.02.2024 г., чрез адв. И. Н. - САК, с който оспорва исквете по основание, като прави изявление за приемане на претендирания размер, в случай на установяване на

основанието на дълга. Оспорва качеството си на потребител на ТЕ поради извършен отказ от наследството на своя наследодател К Й П. В тази връзка излага, че ползвател е другият ответник по делото – С. П., на чието име е открита и партидата за топлоснабдения имот. Оспорва се дължимостта на сумите за дялово разпределение и на лихвите.

В срока по чл. 131 ГПК от същия ответник е постъпил и последващ отговор на искова молба с вх. № 50904/15.02.2024 г., чрез адв. С. Р. - САК, в който по същество оспорва основанието и размера на предявените искове. Оспорва да е ползвал доставяна топлинна енергия в имота през процесния период, извършеното дялово разпределение, както и доказателствената стойност на представените с исквата молба писмени доказателства. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Ответникът К. К. Й. в депозирания по делото отговор на исквата молба оспорва предявените искове като неоснователни с доводи, че не е възникнало облигационно отношение между него и топлопреносното предприятие, тъй като същият е извършил отказ от наследството на своя наследодател. Сочи, че единствен собственик и ползвател на имота е С. П.. Оспорва дължимостта и размера на сумите за дялово разпределение и на лихвите. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор на искова молба от ответника С. Д. П.. След изтичане на срока/ на 22.02.2024 г./ на 01.03.2024 е депозиран отговор от С. П. чрез адв. Н. К., с който се оспорват исковете като неоснователни. Не се оспорва размера на претендираните суми, Оспорва се основанието за дължимост на сумите, поради наличие на погасителна давност, липса на основание за претендираното вземане за дялово разпределение, както и липса на основание за претендираната лихва за забава върху главницата и сумата за дялово разпределение.

Съдът е сезиран с обективно кумулативно съединени с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД във вр. чл. 422 ГПК.

На 16.06.2023 г. „ФИРМА“ ЕАД е депозирало пред СРС заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу К. К. Й., Д. К. Й. и С. Д. П. за следните суми 310.68 лв. - главница за периода от 10.2020г. до 04.2022г., 42.11 лв. - лихва за периода 15.08.2021г. до 05.06.2023г., а за дялово разпределение - 48.29 лв. - главница за периода от 5.2020г. до 04.2022г., 9.97 лв. - лихва за периода 16.07.2020г. до 05.06.2023г. - суми за доставена от дружеството топлинна енергия през периода 10.2020г. до 04.2022г., за топлоснабден имот, находящ се на адрес АДРЕС, инсталация 111111/аб. №111111111. Сумите се претендират разделно при квоти за К. К. Й.-1/6, за Д. К. Й.-1/6 и за С. Д. П.-4/6.

С разпореждане от 24.06.2023 г. по ч. гр. д. № 33338/2023г. по описа на СРС, съдът е постановил исканата заповед за изпълнение, като е присъдил на заявителя и сторените в заповедното производство разноски в размер на 25 лв. за заплатена държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение

Заповедта е връчена на длъжниците, които са депозирали писмени възражения, , намирайки вземането – предмет на заповедта, за недължимо, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК на ищеца са дадени указания за предявяване на установителен иск. В срока по чл. 415, ал. 4 ГПК ищецът е предявил искове за установяване на вземанията си по исков ред.

С Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавни имоти от 05.10.1990 г. С. Д. П. и К Й П са придобили апартамент №15, находящ се в АДРЕС

Видно от приложената Справка по реда на Наредба №14/18.11.09 г. К Й П е починал

на 05.02.1996 г. и е оставил за наследници С. Д. П.- съпруга, и К. К. Й., Д. К. Й.- синове.

Видно от Удостоверение №467/07.02.1998 г. на СРС Д. К. Й. и К. К. Й. се отказали от наследството на К Й П, като отказа им е вписан в специална книга на съда на 04.02.1998 г.

С молба-декларация от 11.09.2002 г. С. Д. П. е поискала на нейно име да бъде открита партия от ищцовото дружество на нейно име за топлоснабден имот с адрес: АДРЕС *****

Видно от представения протокол от проведеното на 02.09.2002 г. Общо събрание на собствениците на етажна собственост, находяща се в АДРЕС етажните собственици са взели решение да се сключи договор с „ФДР *“ ООД, което дружество да извършва индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода и издаване на обща и индивидуални сметки.

Представен е договор от 14.10.2002 г. между „ФДР *“ ООД, и етажната собственост с адрес: АДРЕС по силата на който дружеството се е задължило да достави и монтира необходимите уреди за регулиране и отчитане на консумацията на топлинна енергия, както и да изготвя и предоставя на насрещната страна обща и индивидуални изравнителни сметки за консумираната топлинна енергия.

Ангажиран е договор, сключен между „ФИРМА“ ЕАД – възложител и „ФДР“ АД, при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия по чл.139в, ал.2 ЗЕ. По силата на договора възложителят е възложил на изпълнителя, който е приел да извършва услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сгради етажна собственост или в сграда с повече от един потребител в гр. София, при спазване на изискванията на Общите условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-024/10.08.2007 г., срещу насрещното задължение на възложителя да заплаща договореното възнаграждение.

Прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване обС.телството, че в периода от м.10.2020г. до м.04.2022г. процесният имот е бил топлоснабден, както и че стойността на доставената топлинна енергия възлиза именно на посочената от ищеца сума, за която сума са издадени и осчетоводени фактури от ищеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самоС.телно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самоС.телно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, т.1, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение. В мотивите на същото тълкувателно решение е посочено, че предоставяйки съгласието си за

топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

От представените по делото Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавни имоти от 05.10.1990 г., Справка по реда на Наредба №14/18.11.09 г. и удостоверение за отказ от наследство, се установява, че ответницата С. Д. П. е едноличен собственик на топлоснабдения имот.

Нормата на чл.150, ал.1 ЗЕ регламентира продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители /клиенти/ на топлинна енергия за битови нужди, като постановява, че тя се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, в които се урежда съдържанието на договора. С оглед тази нормативна уредба между „ФИРМА“ ЕАД и ответника за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия за продажба, каквито са Общите условия, одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник „Монитор“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г.

Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в какъвто смисъл са й разясненията, дадени в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

Изложените обС.телства в своята съвкупност обосновават заключението, че за исковия период между ищцовото дружество от една страна и С. Д. П. от друга страна, е съществувало валидно облигационно правоотношение с предмет: доставката на топлинна енергия за битови нужди относно целия процесен имот. Освен пораждане на облигационно правоотношение ex lege, налице е и изрично изразена воля от страна на ответницата за откриване на партида на нейно име, т.е. за възникване на облигационна връзка с ищеца.

Спрямо останалите ответници исковете са неоснователни, като същите нямат качеството на клиенти на топлинна енергия.

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл.139 – чл.148) и действалата през исковия период Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването (отм.).

В случая измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдения имот в сградата в режим на етажна собственост е извършвано от „ФДР“ АД.

В нормата на чл.156 ЗЕ е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сгради – етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия, като всеки потребител дължи заплащането на реално потребената въз основа на отчетните единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в жилището и съответната част от стойността на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация.

От страна на ответника С. Д. П. несвоевременно е направено възражение за изтекла

погасителна давност. Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение по тълк.дело №1/2013 г. на ОСГТК на ВКС възраженията на ответника срещу предявения иск поначало се преклудират с изтичане на срока за отговор на исковата молба по чл. 131, ал. 1 ГПК, като това се отнася и за възраженията за погасителна и придобивна давност. В процесния случай отговорът на С. Д. П. е постъпил на 01.03.2024 г., а срокът за същия е изтекъл на 22.02.2024 г., поради което възражението за погасителна давност е преклудирало и съдът не го обсъжда.

Доколкото от ответницата С. Д. П. се претендират само 4/6 от сумите за процесния период с оглед диспозитивното начало, прогласено в чл. 6 от ГПК съдът е ограничен от заявеното от ищеца. Ето защо исквоете спрямо ответницата се явяват основателни за сумата от 207.12 лева- главница

За периода на своята забава С. Д. П. дължи обезщетение в размер на законната лихва. Ищецът има вземане срещу ответницата за мораторна лихва за периода 15.08.2021 г. до 05.06.2023 г., в размер на 28.07 лева, изчислен от съда с данъчен калкулатор на НАП по реда на чл. 162 ГПК при изчисляване на лихвата върху основа- дължимата сума за всеки отоплителен сезон съобразно методиката посочена в общите условия.

По силата на чл.22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл.61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал.2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл.61, ал.1 от действащата през исковия период Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването (отм.) е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл.139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл.151, ал.1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение, като стойността се формира от: цена за обслужване на партията на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл.36, ал.2 от Общите условия от 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите.

В процесния случай е налице хипотезата на чл. 61, ал. 2, т. 2 от Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването (отм.) съгласно която разпределението на топлинната енергия между клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва само от топлопреносното предприятие или от доставчика, когато в сгради - етажна собственост, клиентите не са избрали лице избират лице, регистрирано по реда на чл. 139а, за извършване на услугата дялово разпределение.

Предвид горните обС.телства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на „ФИРМА” ЕАД – в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Констатира се, че неизплатеният размер на претенцията за дялово разпределение спрямо ответницата е правилно определена, и е на обща стойност от 32.19 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.84, ал.2 ЗЗД, когато няма определен срок за изпълнение, какъвто е и даденият казус относно престирането на цената на услугата дялово разпределение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Поканата за заплащане има значение за определяне на началния момент, от който длъжникът изпада в забава и ще дължи обезщетение по чл.86, ал.1 ЗЗД в размер на законната лихва върху дължимата се като главница сумата. До приключване на производството пред

първоинстанционния съд ищцовото дружество не е ангажирало доказателства за връчването на ответницата на такава покана относно заплащането на услугата за дялово разпределение, съобразно което последната не е изпаднала в забава и не дължи на „ФИРМА” ЕАД обезщетение по чл.86, ал.1 ЗЗД или сумата от 6.65 лева - мораторна лихва за периода 16.07.2020г. до 05.06.2023г.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на „ФИРМА” ЕАД съобразно уважената част от исковите се следват деловодни разноски спрямо ответницата за наС.щото производство, чийто размер, възлиза на 81.31 лв., от общо дължим размер от 83.33 лева- са сумите спрямо ответницата/от общ размер държавна такса- 25 лева и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПрП вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ/. Съгласно мотивите към т. 11г от ТР №4/2013 на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за делимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Видно от приложените към заповедното производство доказателства следва да се присъдят съразмерно разноски -48.79 лева от пълен размер от 50 лева.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответницата се следват разноски за отхвърлената част от исковите. Тъй като адвокатската помощ е оказана безплатно съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗА, възнаграждението следва да се присъди в полза на адвоката по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА съразмерно с отхвърлената част от исковите в размер на 3.64 лева, от пълен размер от 150 лева, определен от съда съобразно принципите на разумност, пропорционалност и справедливост, прогласени в решения по дело С-57/2015, С 427/16, С 428/16 и С 438/2022 г. на Съдът на ЕС.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на останалите ответници се следват разноски за отхвърлената част от исковите-адвокатски хонорар, платим на адвоката по чл. 38 от ЗАДв в пълен размер от 150 лева, определен от съда съобразно принципите на разумност, пропорционалност и справедливост, прогласени в решения по дело С-57/2015, С 427/16, С 428/16 и С 438/2022 г. на Съдът на ЕС. Следва да се посочи, че ответникът Д. К. Й. е подал два отговора на исковата молба, чрез двама различни адвокати, но доколкото ГПК дава право на възнаграждение само за един адвокат/78, ал. 1 ГПК/ такова съдът присъжда на първият по време.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО спрямо С. Д. П., ЕГН *****, че дължи на „ФИРМА” ЕАД, ЕИК *****, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД във връзка с чл. 422 ГПК сумата от 207,12 лева - главница, представляваща 4/6 от стойността на незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: АДРЕС аб. № 1111111111 и ИД номер: 1111111111 за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., **ведно със законната лихва от 15.06.2023г.** до изплащане на вземането, **28,07 лева - мораторна лихва** за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и **суми за дялово разпределение 32,19 лева - главница** за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., **ведно със законната лихва от 15.06.2023г.** до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №33338/2023 г. на СРС, 46 състав, като ОТХВЪРЛЯ иска за 6,65 лева – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г.

ОТХВЪРЛЯ исковите на „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД във връзка с чл. 422 ГПК за признаване за установено спрямо

-К. К. Й., ЕГН *****, че дължи на ищеца сумите: 51,78 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до изплащане на вземането, 7,02 лева - мораторна лихва за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и суми за дялово разпределение 8,05 лева - главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 1,66 лева - лихва за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г.- 1/6 от задължения за топлоснабден имот с адрес: АДРЕС аб. № 1111111111 и ИД номер: 1111111111.

-Д. К. Й., ЕГН *****, че дължи на ищеца сумите: 51,78 лева - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до изплащане на вземането, 7,02 лева - мораторна лихва за забава от 15.08.2021г. до 05.06.2023г., както и суми за дялово разпределение 8,05 лева - главница за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва от 15.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и 1,66 лева - лихва за периода от 16.07.2020г. до 05.06.2023г.- 1/6 от задължения за топлоснабден имот с адрес: АДРЕС аб. № 1111111111 и ИД номер: 1111111111.

ОСЪЖДА С. Д. П., ЕГН ***, да заплати на „ФИРМА” ЕАД, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдебно-деловодни разноски за производството по ч.гр.д. № 33338/2023 г. на СРС в размер на 48.79 лева, както и за наС.щото производство, в размер на 81.31 лева.**

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***, да заплати на адв. Н. Д. К., личен номер на адвокат *****, на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокатски хонорар в размер на 3.64 лева.**

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***, да заплати на адв. Снежана К. К., личен номер на адвокат *****, на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокатски хонорар в размер на 150 лева.**

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***, да заплати на адв. И. А. Н., личен номер на адвокат *****, на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокатски хонорар в размер на 150 лева.**

Решението е постановено при участието на трето лице - помагач на ищеца: „ФДР” АД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____